

forslag, som jeg meget godt kunde have stemt for, hvis det havde gaaet ud paa, at de 10 Aar i § 19 bleve udstemte, men for Øjeblikket kan jeg ikke give det min Tilslutning.

Jeg kunde have haft stor Lyst til at have stillet Ændringsforslag, der skulde være gaaede noget videre end de, der ere stillede, navnlig til §§ 5 og 6, men jeg har ikke gjort Regning paa at kunne faa den Tilslutning, som jeg fandt var nødvendig for at faa disse Ændringer igennem. Jeg kan dog ikke tilbageholde nogle enkelte Bemærkninger angaaende disse Paragraffer. Der er af et æret Medlem i denne Sal adskillige Gange udtalt, at vi have en gammel prøvet Institution i de kommunale Raad. Deri giver jeg ham fuldstændig Ret, og jeg mener ogsaa, at man trygt kan overlade de kommunale Raad og Politimesteren at give disse Adkomster til Beværtning. Hvert Aar bliver der i Rigsdagen vedtaget en Mængde Love med mange Paragraffer, og det er ikke usædvanligt, at der endogsaa i mange af disse Paragraffer henvises til, at Ministeren skal gøre dette eller hint. Naar jeg nu tænker mig, at man bliver ved Aar efter Aar at vedtage en saadan Mængde Love og lægge mere og mere Arbejde over paa Ministerierne, da vil dette Arbejde, som man saaledes centraliserer, tilsidst overvælde Ministerierne, selv om de ogsaa sidde inde med stor Arbejdskraft. Det er derfor min Overbevisning, at det vilde være heldigt, om man begyndte at fordele Arbejdet noget; hvor andre Myndigheder vare i Stand til at gennemføre et vist Arbejde — saaledes f. Eks. paa dette Omraade — var der aldeles ikke noget som helst i Vejen for at overlade en større Myndighed, end Loven tilsigter, til de kommunale Raad. At Ministerierne blive overbeholdte, se vi jo ogsaa deraf, at der ikke sjælden fremkommer Krav om at faa oprettet ny Departementer. Dette kunde jo undgaas, naar man søgte at sprede Arbejdet i Stedet for at centralisere det.

Jeg vil ikke tilbageholde den Udtalelse, at det ganske vist er et Lyspunkt, at man har set, at de beværtningsdrivende ikke ere bange for at kaste sig ud i den fri Konkurrence. Det er jo saa, at Købmænd og Haandværkere værne om det Læbælte, der er uden om Købstæderne; de industridrivende søge at værne om den Beskyttelse, de have, og det er jo ikke usædvanligt, at man hører, at det kunde være gavnligt, om de fik mere. Saa ser man her en Erhvervsgren, der ikke er bange

for at kaste sig ud i den fri Konkurrence. Det er et Lyspunkt. Og disse Folk sige endda: I maa gerne komme og stille Krav til os med Hensyn til, hvorledes Lokalerne skulle være; vi ere ikke bange, vi tro netop, at dersom vi faa Lov til frit at konkurrere med hinanden, vil det skabe Forhold, som Samfundet kan være tjent med. — Selv om jeg nu ikke fuldt ud deler den Betragtning, synes jeg dog, der kan være en Del deri. Den ærede Ordfører (Koch) udtalte, at selv om man har søgt adskillige Steder at indskrænke Beværtningsadkomsterne noget i de senere Aar, har det dog ikke fuldt ud ført til det ønskede Resultat, og den ærede Ordfører kom ogsaa ind paa, at Smugkroerne florelre baade her og der. Jeg giver ham Ret; men det kunde gerne være, at dersom man gav Næringen fri, vilde man blive fri for den Udvækst, det Samfundsonde, som disse Smugkroer ere, under hvilken Skikkelse de saa end optræde. Det var disse Bemærkninger, jeg fik Lyst til at gøre, fordi jeg nok kunde ønske, at man var gaaet noget videre, om ikke til at gøre Næringen helt fri, saa dog saa vidt, at Sogneraadene fik en større Myndighed end den, dette Lovforslag tilsigter at give dem; men jeg vil, som sagt, anbefale Flertallets Ændringsforslag, idet jeg er klar over, at de betegne en Forbedring af det foreliggende Lovforslag.

Formanden: Den ærede Taler kom til at nævne et æret Medlem ved Navn; jeg skal minde om, at dette efter Forretningsordenen ikke er tilstedeligt.

Hansen-Marsvinshund: Idet jeg som Medlem af Udvalget i alt væsentligt kan slutte mig til de Betragtninger, der fremkom fra den højtærede Ordfører (Koch), har jeg dog fundet Anledning til at stille et Ændringsforslag, gaaende ud paa at stille Beværtninger med og uden berusende Drikke lige i det foreliggende Tilfælde. Efter § 7 i det foreliggende Lovforslag kan Adkomst til at drive Beværtning gives til fysiske Personer, uden at der er nævnt nogen Begrænsning af Tidsrummet, hvorimod det i § 19, hvor Afholdsbeværtninger omhandles, hedder, at Adkomsten kun gives for et Tidsrum af 10 Aar ad Gangen. Det forekommer mig, at der er noget inkonsekvent deri, og det saa meget mere, som man jo i Virkeligheden fra Lovgivningsmagtens Side har erkendt, at Afholdsbevægelsen er det bedste og sikreste Middel mod det overhaandtagende Drikkeri; det